

Girasek Károly
2651 Rétság
Orgona köz 2.
Telefon: 35/550-436,
E-mail: girasek@wnet.hu

Tárgy: Észrevételek felperesi kártérítési
indítványra
Szám: 15.P.20.149/2008

Nógrád Megyei Bíróság
Balassagyarmat

Tisztelt Bíróság!

A június 24-én tartott tárgyalás végzésének megfelelően alábbiakban teszek észrevételt felperesi indítványra, mely szerint a város jó hírének megsértése okán 1.000.000 Ft nem vagyoni kártérítés megítélését indítványozza. (Csak megjegyzem, hogy kezemről a gipszet nem vették le, ennek ellenére tartom a megadott határidőt.)

Elsőként természetesen ismét rögzítem, hogy a Felperes semmivel nem bizonyította, hogy megsértettem volna Rétság város jó hírnévhez való jogát. Ezt a következő gondolatok között – mintegy összefoglalásként – még ki fogom fejteni.

Azután ismét kifogásolnom elengedhetetlen a Felperes rosszhiszemű pervezetését, amellyel többszörösen elfogadhatatlan körülményt teremt, hogy a jogban kevésbé jártas alperest olyan helyzetbe hozza, amely hátrányos lehet. Így például ezen indítvány bejelentését is furcsa módon tette meg. A Bíróság kérdésére, hogy van-e egyéb indítványa – egyértelmű nemmel válaszolt. Amennyiben neki van, akkor nekem is lett volna indítványom, de ezek után magam is nemmel válaszoltam. Ezt követően került sort a Felperes érdemi összefoglalójára, melynek végén jelentette be újabb indítványát. Tudom, hogy a per során ezt bármikor megteheti, de azt vitatom, hogy a Bíróság tárgyalás lezárása és az érdemi összefoglalók elhangzása előtt tett nemleges kijelentése után ezt jogszerűen megtehetné, hiszen ezzel a Bíróságot is félrevezette. Továbbá egy ügyfélnek nem lehet két egymással teljesen ellentmondó nyilatkozata. Ezen is túlmenően – mivel ő megtarthatta az érdemi összefoglalót, és én arra nem reagálhattam, és nem tarthattam meg a magamét, helyzeti előnyhöz jutott. Valószínű a következő tárgyaláson ismét reagálni fog a beadványomra, és ismét jogot formál az összefoglalóra, amelyet én így több hónap távolában tehetek meg a Felperes által elmondottakra. Jórésze nem is emlékszem.)

Ténylegesen az indítványról

A nem vagyoni kártérítési igényt mind jogilag, mind tárgyában megalapozatlannak tartom, ezért kérem annak elutasítását.

A kártérítési igényt meg kell alapozni, és bizonyítani azt, hogy a Felperesnek kára keletkezett. A nem vagyoni kártérítés intézménye nem bírság, büntetés, vagy bármilyen más bosszú alapja, hanem – ahogyan a nevében áll – „kár”-térítés. Ez a nem vagyoni kártérítés esetére is igaz, hogy a kárt ki kell mutatni. Amennyiben annak összege nem meghatározható csak akkor élhet általános igénnyel, a Bíróság pedig ítéletében a nem vagyoni kártérítés intézményével.

Felperes azon kívül, hogy kártérítési igényét bejelentette, sem a beadványban, sem később az indítványban nem fogalmazott meg egyetlen mondatot sem, miféle kárt okoztam azzal, amit el sem követtem. Itt különösen és konkrétan a város jó hírnevének sérelmére, mert ha egyéb polgárjogi igénye lenne, azt másként, más formában, vagy éppen más perben érvényesíthetné. Tehát szükséges nyomatékosítani, hogy nem csak azt nem jelölte meg konkrétan, hogy milyen

hamis állítással, vagy híreszteléssel sértettem a város jó hírnevét, hanem azt sem, ezzel milyen kárt is okoztam. Milyenségében, mértékében, összegében.

Felperes kártérítésre vonatkozó indítványát ezért is kérem elutasítani.

Álláspontomat támasztja alá a PTK is.

1. A honlap minden oldalán elérhető impresszuma a tévedésből, hibás adatközlésből és egyéb pontatlanságból származó minden felelősséget kizár. Ezt minden olvasónak tudomásul kell vennie, és az oldalt csak ennek figyelembevételével használnia. Az impresszumot 1. szám alatt mellékelem. A jognyilatkozat ílymódon eleve kizárja az elírásból, téves adatközlésből származó bármilyen igényt. Úgy vélem további állításai, jognyilatkozatai is egyértelműek, itt nem részletezem.
2. Másrészről a **Ptk 354 §-át, - amely a nemvagyoni kártérítéssel foglalkozott – hatályon kívül helyezte** az 1993. évi XCII. Tv 40. § (4) a) bekezdése. Tehát a Ptk-ban nem létezik olyan szakasz amely alapján a Felperes, személyiségi jog sérelme címén kártérítést követelhetne! Ezt a Felperes jogász képviselőjének illene tudnia. Nem jogászként úgy tudom, más konkrét jogszabályok rendelkeznek nem vagyoni kártérítés megállapításáról, pl. szerzői jog, de ezek nem tartoznak jelen tárgyhoz, sem nem alapjai jelen keresetnek. Ugyanakkor a Felperes nem jelölte meg, hogy kárigényét esetleg milyen jogszabályra alapozza. Álláspontom szerint olyan tényállásra egyébként sem hivatkozhatna, ami nem tárgya a keresetnek.
3. Több bírósági határozat is született ebben a tárgyban. Csak példaként: EBH2006. 1398, BH2006. 318. amelyek kizárták a nemvagyoni kártérítést személyiségi jog sérelme esetén.
4. A konkrét határozatokon túlmenően a **Legfelsőbb Bíróság elvi állásfoglalásban is ki nyilvánította, hogy személyiségi jogi perben kártérítés csak a PTK 84. § alapján lehetséges, és egyértelművé teszi, hogy nem vagyoni kártérítésnek helye nincs!** Határozat száma: P1398/2006. (Szövegét 2. számon mellékelem.)
5. A kártérítésről a Ptk 84. § rendelkezik, amely nem tartalmaz nem vagyoni kártérítési lehetőséget. Idézve: „**84. § (1) Akit személyhez fűződő jogában megsértenek, az eset körülményeihez képest a következő polgári jogi igényeket támaszthatja: (...) e) kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint.**”
6. Ezen jogszabályi helyek mind azt igazolják, hogy amennyiben károkozás történt volna, kártérítésre csak annak részletes igazolásával és bizonyításával kerülhetne sor. A Felperes ilyennel nem szolgált, semmiféle kárt meg nem nevezett, nem bizonyított.

Kérem ezért a Tisztelt Bíróságot, hogy Felperes nem vagyoni kártérítésre irányuló indítványát – bizonyítottság és jogalap hiányában – akkor is utasítsa el, ha a per tárgyában részben vagy egészben helyt adna az indítványnak.

Azt csak remélem, nem újabb ügyvédi taktika áldozata leszek, és a következő tárgyalás utolsó percében nem hallok új indítványt, valamiféle mondvacsinált és kellően nem alátámasztott vagyoni kárigényről.

A per rövid összefoglalásaként (érdemi összefoglaló gyanánt)

Tisztelt Bíróság!

A per iratait áttekintve azt tapasztalom, hogy a Felperes – noha keresetében alapvetően a személyiségi jogok megsértését kérte megállapítani – számtalan mellékszálát hozott be a perbe, amelyek nem kapcsolódnak az indítvány tárgyához, de alkalmas a figyelem elterelésére, felesleges energiák lekötésére. Ugyanakkor álláspontunk szerint a a személyiségi jog sérelmét egyetlen állítással, – pro pláne bizonyítékkal – nem támasztotta alá.

Jómagam törvénytisztelő állampolgár vagyok. Értve az alatt, hogy akkurátusan igyekszem megfelelni minden jogszabálynak, amely számomra kötelezettségeket határoz meg. De értem ez alatt azt is, hogy tudatosan élni kívánok azokkal a felhatalmazásokkal, amelyeket törvény nem

tilt, sőt kifejezetten megenged. (Alk 62 §. Atv, Sztv, Ötv. és a már korábban idézett többi törvényhely.)

A per során pontosan bizonyítottam, hogy a legnagyobb körültekintéssel jártam el. Törvényes, és pontosan értelmezhető szerződést kötöttem az arra jogosulttal. Írásban engedélyt kértem a szerzői jogi védelem alatt álló anyagok felhasználására (illetve még a közérdekű adatok utánközléséhez is, amelyhez pedig nem is kell.) A polgármesteri hivataltól írásban kértem a közérdekű adatok kiadását, amelyeket több alkalommal teljesítettek is, bár később ezen adatokat tulajdonuknak tekintve vitatták azok felhasználhatóságát. Bármilyen felvetődő problémával kapcsolatban írásban reagáltam, érdemi választ adtam. Honlapom impresszumában pontosan rögzítettem a felhasználás feltételeit, és a felelősség kizárását. E tárgykörben keletkezett iratoknak csak kisebb részét csatoltam korábban, mert bőséggel áll rendelkezésre minden felvetésre érdemi válasz. Az is bizonyítottnak tekinthető, hogy törekedtem a vitás ügyek tárgyalásos tisztázására, például anyagaim új honlapról való levéttetése, amely eredménnyel is járt. (levelet legutóbb becsatoltam)

Ennél többet nemigen tehet bárki, aki nem csak törvényesnek akar látszani, hanem betű szerint be is akarja tartani a törvényeket. Márpedig én be akarom tartani, és be is tartom. Aligha lennék rosszhiszeműséggel vádolható. Álláspontomat támasztja alá a Ptk. 339-340 §.

A Ptk 75. §. És 78. § előírásai amúgy sem értelmezhetők gondatlan elkövetési alakzatban. Bár ez büntetőjogi és nem polgárjogi kategória, mert egyszerűen értelmetlen, hogy valaki gondatlan magatartással sértene egy város vagy közösség jó hírnevét. Szándékos jogsértést, hamis állítást pedig a Felperes nem tudott bizonyítani!

Úgy vélem megalapozott azon álláspontom, hogy amennyiben az Alkotmányban az szerepel, hogy a közérdekű adatokat bárki szabadon terjesztheti, ilyen módon ezen felhatalmazással élve senkinek jogát nem sérthetem. Ez ügyben csatoltam az Adatvédelmi Biztos állásfoglalását is, amely egyértelművé teszi, hogy **az én álláspontom és gyakorlatom helyes, a Felperes ezt megtiltó szándéka törvénysértő.**

A tényállást konkrétan elemezve is ugyanarra az álláspontra juthatunk.

A PTK „75. § (1) A személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. (2) A személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a jogi személyekre is alkalmazni kell, kivéve ha a védelem - jellegénél fogva - csak a magánszemélyeket illelheti meg.”

Pontosan értem a jogszabály szövegét, mely szerint a személyhez fűződő jogokat jogi személyre is alkalmazni kell. De tisztelettel kérem ne hagyatassék figyelmen kívül az összetett mondat másik fontos állítása. Nevezetesen az, hogy „*ha a védelem jellegénél fogva csak magánszemélyeket illel meg*” Azt állítom, hogy a város, mint jogi személy személyiségi jogaiba – jellegénél fogva – a jó hírnév sérelme nem besorolható. Már csak azért is, mert magam is a város lakója vagyok, és sokféle, eltérő normákat valló ember is része. Ezen az alapon bármely kisebbségi magatartást a város személyiségi jogi sérelmeként lehetne értelmezni, ami nemcsak nonszensz, hanem alkotmányellenes. Sérti például a véleményszabadság – és más szabadságok – alapját. Különbön akár egy doppingvétségen ért sportolót lehetne perelni a Magyar Köztársaság – mint jogi személy – jó hírnevének megsértéséért, amit a köznyelv alapján el is követett. Mégsem lehet egyetlen precedenst sem találni város vagy nemzet ilyenféle jóhírnév sérelmében eredményesen lefolytatott perre. Egyet – eredménytelen – lehetett mindössze alapos kutatómunkával is fellelni.

Sarkad város indított pert egy közszereplő ellen a város jó hírnevének megsértése miatt, aki nagy nyilvánosság előtt azt állította, hogy a város a környező települések rovására fejlődik. A város polgármestere pert indított, de keresetét a bíróság elutasította. Noha az állítás nem bizonyult igaznak, a Bíróság nem állapította meg a jó hírnév sérelmét. (Konkrét bírósági iratot nem találtam, hírügynökségi jelentés 3. szám alatt mellékelve.)

Újabb idézet: „76. § A személyhez fűződő jogok sérelmét jelenti különösen az egyenlő bánásmód követelményének megsértése, a lelkiismereti szabadság sérelme és a személyes szabadság jogellenes korlátozása, a testi épség, az egészség, valamint a becsület és az emberi méltóság megsértése.” Város esetében sem a testi épség, sem a becsület, sem az emberi méltóság

tósághoz való jog sérelme – jellegénél fogva – nem értelmezhető. Akkor hát – kérdezném – mit is bizonyított a Felperes, amivel sértettem személyiségi jogait? Egyértelműen semmilyen érvényes és elfogadható bizonyítékkal nem szolgált még a jogilag megalapozatlan állításai igazolására sem.

Ptk. 75. § . (3) „A személyhez fűződő jogokat nem sérti az a magatartás, amelyhez a jogosult hozzájárult, feltéve, hogy a hozzájárulás megadása társadalmi érdeket nem sért vagy veszélyeztet. A személyhez fűződő jogokat egyébként korlátozó szerződés vagy egyoldalú nyilatkozat semmis.”

Az is egyértelműen állítható, hogy a vitatott helyzet kialakulásához a **Felperes járult hozzá leginkább**. Nem részletezve: a honlap üzemeltetésébe való jogsértő beavatkozással, illetve azzal a határozattal amelyben kimondta, hogy a honlapon tárolt anyagok felhasználására nem tart igényt. (Korábban becsatolva.) E § további regulái is engem igazolnak, hiszen a Felperes azon magatartása, amellyel a közérdekű adatokat tulajdonának tekinti, amellyel meg kívánja akadályozni azok nyilvánosságra hozatalát egyértelműen társadalmi érdekeket (Alkotmányt és már felsorolt egyéb jogszabályokat) sért.

Ptk. 83. § (1) No ez érdekes: „A számítógéppel vagy más módon történő adatkezelés és adatfeldolgozás a személyhez fűződő jogokat nem sértheti.” Gyaníthatóan a jogalkotónak ezen előírása nem kifejezetten az internetes tartalmakra vonatkozik, mégis így rendelkezett! Márpedig itt a per során kifejezetten számítógéppel történő adatkezelésről van szó! Közérdekű adatok kezeléséről és feldolgozásáról. A 83. §. egyetlen mondata elégnék látszik a Felperes keresetének elutasítására, hiszen eleve kimondja, hogy mindaz a tevékenység, amelyet számítógéppel végzek (közérdekű adatok kezelése, feldolgozása) nem sértheti senki, különösen nem egy város személyiségi jogait.

Akkor hát mire is terjed ki a jó hírnév sérelme?

A Ptk 78. § (1-2) konkrétan megfogalmazza: „(1) A személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. (2) A jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, **valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.**”

Tehát ezt a tényállást azok követik el, aki más személyre vonatkozó valótlan tényt állítanak, vagy híresztelnek. Úgy vélem ez a kulcsmondata ezen jogesetnek, hiszen a Felperes is erre a törvényi bekezdésre hivatkozik.

Akárhogyan nézem ebbe a körbe sehogyan sem tartozik bele semmiféle tükörszerver, átírányítás, jogosult szervezettel való – bármilyen tartalmú – szerződéskötés, és egyebek. Sehogyan nem illeszthető ezen előírás tilalmi közé, hogy a város személyiségi jogait sértene – még ha igaz lenne is – a kereskedelmi média jelleg, a bulváros hangulatkeltés, a mindenhez hozzászóló „megmondó emberség”, interpelláció és az arra adott válasz, a jegyzőkönyvek kommentálása, Google keresési listák, link elhelyezése a retag.hu-ra, és sorolhatnám. Habár ezeket sem igazolta a Felperes, még ha bizonyított volna, akkor sem képezhetik eme paragrafus sérelmét.

Teljesen egyértelmű, hogy azzal követhettem volna el a város jó hírnevének sérelmét, ha valótlan tényt állítottam, híreszteltem volna, vagy valós tényt hamis színben tüntettem volna fel.

Nos egyáltalán nem állítottam semmit!

Általában alkotmányos jogommal élve véleményt fogalmaztam meg. Ezt kifogásolja a Felperes is. A vélemény pedig nem tényállítás! **Ezen túl nem tudott egyetlen mondatot sem idézni, ami bizonyítottan hamis állítást tartalmazna** és megalapozná a Ptk 78. (1).(2) sérelmét. Más cselekedet pedig nem meríti ki jóhírnév sérelmét. Ezért is kértem folyamatosan a Tisztelt Bíróságot, hogy a tárgyhoz nem tartozó korábbi és perindítás utáni kísérleteket utasítsa vissza, most pedig, hogy a 78 § szerint nem értelmezhető indítványokat, bizonyítási kísérleteket kérem figyelmen kívül hagyni.

A Felperes a kereset alapjául szolgáló jogalapot nem változtatta meg. Tehát, még ha – feltéve de nem megengedve – más szabályt sértene valamely tevékenységem, azt a konkrét ügy vizsgálatával más polgári peres eljárásban Városi Bíróság előtt lehetne érvényesítenie. Típetket adni sem akarok, a Felperes pedig más jogszabályi alapot nem nyújtott.

Álláspontom szerint a végtelenségig nem is teheti meg, hogy újabb indítványokkal húzza az időt, hiszen legutóbb egyértelműen nyilatkozott, hogy egyéb indítványa nincs!

A még hivatkozott néhány állítás sem tartozik a jó hírnév sérelmei közé, akkor sem ha megalapozott lenne. A perben rámutattam, hogy egyik sem az. De még megalapozottság esetén is más peres eljárásban érvényesíthetné az ezekkel kapcsolatos igényt.

- **Címerhasználat** még jogalap és jogtalan használat bizonyítása esetén sem alapoz meg jó hírnévhez való jog sérelmét. Egyrészt ezen igényt más perben lehetne érvényesíteni, ami nem a Megyei Bíróság hatásköre. Bár jómagam bizonyítottam, hogy nem használtam a város címerét, és különösen nem üzleti célból.
- **Névhasználattal** kapcsolatos igényt is cáfoltam, és a tanúként meghallgatott Kapecska Ferencné egykori jegyző is nyilatkozta, hogy nincs a város nevének használatát szabályozó – tehát tiltó – helyi rendelet. A Ptk e tekintetben a cégek névhasználatát szabályozza, illetve a magánszemélyek névviselési jogát rögzíti. Bizonyítottan ezen szabályokat sem szegtem meg. De bármely esetben ez ugyancsak nem alapoz meg jó hírnév sérelmi pert. Külön perben pedig nem a Megyei Bíróság hatáskörébe tartozik.
- **A felvetett adatkezelési vádat** – személyes adatok kezelése – ugyancsak érvényesen cáfoltam. Nekem nem tilos adatot kezelni! Azt az Atv. előírásai szerint teszem. A Felperes ebben egyébként sem perképes, hiszen az ő „jogi személyes” adatait sem szabályosan, sem szabálytalanul nem lehet kezelni, mert nincsenek nem nyilvános adatai. Ha ebbéli állítás megalapozott lenne is – mint ahogyan nem az – az Atv. sérelmének megállapítása ugyancsak a Városi Bíróság hatáskörébe tartozna, külön per keretében, de Ptk. 78 (1.) (2.) felsorolásban ez sem szerepel. Tehát eleve nem valósíthat meg jóhírnév sérelmet.
- **Szerződéssel kapcsolatos jogvita** – ha alapos lenne is – nem alapoz meg jó hírnév sérelmi tényállást. Különösen nem képezheti per tárgyát egy arra jogosult jogi személlyel szabályosan kötött, rendeltetésszerűen funkcionáló, rendes felmondással egyéb jogkövetkezmények nélkül megszűnő szerződés. Már csak azért sem, mert ez vitatása esetén ugyancsak más jogintézményt érintene. A szerződés ügyében – mint korábban rámutattam –, nem jogképes és nem cselekvőképes a Felperes.

Más egyebet pedig fel sem tudtak sorolni, és különösen nem tudtak bizonyítani semmit.

A per tényleges tárgya

Az sem sért semmiféle törvényt, hogy – perdöntő érvként – Gál Gábor kijelentette, hogy szerinte nem indokolt a tükörszerver üzemeltetése. Hogy szerinte mi indokolt vagy mi nem, az nem e per tárgya, mert nem ő maga a törvény. Gonda Gábor Wnet ügyvezető tanúvallomása pedig megerősítette, hogy a tükörszerver - mint műszaki megoldás – létezik, a szakmában használt megoldás. Indokoltságát a szerződésben cselekvőképes jogi személy kifogásolhatta volna. Nemcsak hogy nem tette, hanem megköszönte.

Végül is teljesen világos, hogy Felperes a véleménynyilvánítás szabadságát, a sajtószabadságot kívánja korlátozni. Nem is tagadja, hogy álláspontja szerint nem megengedhető az önkormányzati munka kommentálása és kritizálása. Ez a kereset legfőbb állítása, amiért a per indult. Ilyen módon a perrel akar rákényszeríteni, hogy alkotmányos alapjogaimat a jövőben ne gyakorolhassam. Úgy gondolom ez a magatartás nem kíván hosszabb részletezést.

Érdemi összefoglalójában azt állítja – bár semmivel alá nem támasztotta – hogy a honlapom közfelháborodást kelt, ezért elítélendő. Nos egyértelműen állítható, hogy a honlap nem kelt közfelháborodást, ez egyébként sem tény, csak a Felperes nem igazolt véleménye. Az, ami a testületi ülések nyilvános anyagaiból a képviselők működéséről kiderül – és a honlapon megtalálható – egyértelműen közfelháborodást kelt. Erről pedig én nem tehetek. A város jó hírnevét a jelenlegi önkormányzati munka sérti, ezt a lakosság jelentős része többször, több formában kifejezte. Ugyancsak közfelháborodást kelt a város hivatalos honlapja, amelyen semmiféle releváns adat nem megtalálható, pontatlan információk olvashatók. Elegendő beolvasni néhány hivatalos testületi ülésről szóló jegyzőkönyvbe, amit jómagam fel sem mertem tenni, mert az már tényleg közröhej. (Hiányosan, meghamisítva a valóságot.) Egy részét éppen a közfelháborodás miatt cserélték, de jelenleg sem elérhetőek a hiteles jegyzőkönyvet. Pedig

erre már a 2005 évi XC számú törvény (Az elektronikus információszabadságról) egyértelműen kötelezi a Felperest. Nos az kelt városunk lakosságában közfelháborodást, ahogyan a városvezetők törvényeken kívül helyezik magukat, és az ellenvéleményt, jogosan megfogalmazott kritikát minden eszközzel – 5 tárgyalásig húzott értelmetlen perrel és egyebekkel is fenyegetve – meg akarják akadályozni és torolni. (Egyértelművé is tették, nem baj, ha a pert elvesztik, akkor is jól „megszorongattak”, remélve, hogy ér a figyelmeztetés.)

Úgy gondolom nem szükséges azt sem részletezni, hogy a „közfelháborodásnak” számtalan megnyilvánulása van, de önmagában nem olyan jogi kategória, amely megalapozza a Ptk 78 §. (1.) (2.) tényállását, tehát az ügy szempontjából lényegtelen.

Végül kérem a Tisztelt Bíróságot:

1. Azok a bizonyíték gyanánt becsatolt iratok, amelyeket eredeti formában, vagy hitelesített másolatban nem mutatott be a Felperes, hagyatassék figyelmen kívül! Mint arra rámutattam, a digitális világban percek alatt bármilyen hasonló előállítható, módosítható, kinyomtatható. Amúgy még hitelességében sem igazolna semmit, így pedig még azt a semmit sem.
2. Tekintve, hogy a Felperes egyetlen jogilag elfogadható bizonyítékkal nem szolgált állítására, és állításait jogszabályokkal sem támasztotta alá – mármint hogy olyat tettem volna, amit valamely szabály tilt – **a kereset bizonyítottság és jogalap hiányában utasították el.**
3. Kérem a Felperes perköltségben marasztalását, és részemre a perköltség megítélését. E tekintetben (postaköltség, utazási költség, nyomtatványok előállításának költsége, stb.) indítványozom, hogy a Bíróság tárgyalási naponként legalább 10.000 Ft perköltséget hivatalból állapítson meg. (Jogalap a hivatalból való megállapításra: Pp. 79. § (1).) Úgy gondolom, hogy ez az igény mértéktartó, és egyébként sem fedezi a ténylegesen felmerült összes költséget, például védelem nélkül az igénybevett jogi szakértők tiszteletdíját, a baleset alatti söfőr díját, és nem tartalmazza – mert esetemben nem tartalmazhatja – a peranyagok előállítására fordított időt sem. (Pp. 76. §. (3)) Mindezekkel együtt a hivatalból megállapítani kért költség mértéktartó, és az a tényleges költségeimet nem fedezi. Az igazolással, számlákkal való időhúzás helyett a megjelölt összegű hivatalból megállapított költségtérítést elfogadom.

Végül itt nyilvánvalóvá teszem, hogy az irat tartalmi összefoglalóját egyben érdemi összefoglalónak szánom. Amennyiben a Felperes újabb indítványa, vagy más kísérlete nem indokolja a tárgyaláson mindössze néhány mondatos érdemi összefoglalót kívánok tenni. Kérem ezért ezen irat második oldal közepétől kezdődő részét érdemi összefoglalónak tekinteni és ilyen súllyal mérlegelni.

Tisztelettel várom a Bíróság alkotmányos jogaimat védő, a törvényességben, a tiszta és átlátható közéletbe, a jogbiztonságba vetett hitemet nem csorbító, a szólás és vélemény szabadságot megerősítő ítéletét.

Rétság 2008. július 22.

Girasek Károly

1. sz. melléklet

Copyright - Impresszum

Kiadó: A Független Rétsági Honlapot Girasek Károly alapította és üzemelteti. Címe: 2651 Rétság, Postafiók: 44. E-mail: girasek@wnet.hu. Felelős szerkesztő: Girasek Károly. A lap gondozásában az alapító által felkért szerkesztő bizottság működik közre.

A kiadó nem kért kéziratokat, fotókat nem őriz meg és nem küld vissza! A Szerkesztő Bizottság joga a kérés nélkül beküldött anyagokat, olvasói leveleket elbírálni, és dönteni annak esetleges megjelentetéséről, vagy elutasításáról. A kiadó nem köteles a hozzá küldött anyagokat megjelentetni. A honlapon semmilyen formában nem hozhatók nyilvánosságra mások személyiségi jogait sértő, alkotmányos vagy egyéb jogszabályokkal tiltott tartalmak.

Minden jog fenntartva! A www.retsag.net szerzői joga Girasek Károly tulajdona. A lap grafikai megoldását bármely részletében vagy egészben, az azon tárolt adattartalmat bármilyen adattárolóra menteni, további más sajtótermékekben közölni, bármilyen formában nyilvánosságra hozni csak a kiadó előzetes írásos engedélyével lehetséges.

Nem minősül utánközlésnek, illetve jogosulatlan felhasználásnak, ha más internetes oldalakon a teljes honlap címére mutató linket (www.retsag.net) helyeznek el, illetve az aldomain alatt elérhető főoldalakra mutató linket helyeznek el. (helikon.retsag.net, konyvtar.retsag.net, vmkk.retsag.net, tourinform.retsag.net, sul.retsag.net, spangar.retsag.net, ovi.retsag.net, hangado.retsag.net, rtv.retsag.net lap.retsag.net, pmh.retsag.net) Ez esteben is kérjük, hogy e-mailben jelezzék az oldal címét, ahol a kapcsolódás megjelölése szerepel. Kölcsönös együttműködés alapján linkgyűjteményünkben mi is elhelyezzük az együttműködő partnerek elérhetőségét.

Felelősség kizárása

Az oldal anyagai tájékoztató jellegűek, azokat a kiadó az érintett intézményektől, hivataloktól partnerektől kapja. Bár nagy gondot fordítunk az adatok, fotók frissítésére, előfordulhat, hogy a szövegekben, a képeken, cím- és eseményadatokban hibás információt talál az olvasó. Az esetleges eltéréseket a lehető rövidebb időn belül korrigáljuk, de az **ebből származó kellemetlenségéért vagy bármilyen kárért felelősséget nem vállalunk.**

Kétség esetén telefonon, személyesen, vagy e-mailben keressék fel az érintett intézményt részletes, és pontos információk beszerzése érdekében.

Egyben kérjük a Tisztelt Olvasót, hogy amennyiben valamilyen pontosítást, módosítást, javítani valót lát lapjainkon, e-mailben értesítse a kiadót, vagy webmesterünket. A jelzések alapján a hibát rövid időn belül korrigáljuk.

Kereskedelmi márkanevek

A www.retsag.net-en több helyen szerepelnek kereskedelmi márkanevek továbbá településnevek. Ezeket a márkaneveket és tulajdonosaikat sehol nem soroljuk föl és nem jelezzük a szövegben, ettől függetlenül valamennyi márkanév és településnév a megfelelő jogos tulajdonoshoz tartozik. A kereskedelmi márkaneveket minden esetben csupán szerkesztési okokból és a felhasználók tájékoztatására használjuk, a településneveket hely megjelölésére. Egyetlen esetben sem kívánjuk magunkat az adott márkanév tulajdonosaként, településnév jogos használójaként feltüntetni.

www.retsag.net [©Copyright](#) [E-mail](#) [Webmester](#)

[<vissza](#) [^fel-](#)

2. számú melléklet

Legfelsőbb Bíróság elvi határozata P1398/2006.

1398

A személyhez fűződő jogában megsértett személy elégtételadás keretében erkölcsi jóvátételt igényelhet. Az elégtételadás jelentés tartalma nem terjed ki a nem vagyoni kártérítésre. Nem vagyoni kár megállapítására az utaló szabály szerint a kártérítési felelősség általános szabályai alapján kerülhet sor (Ptk. 84. §).

A Felperes 1990. évtől 2001 szeptemberéig volt E. község polgármestere, ekkor tisztségéről 2001. szeptember 30-ai hatállyal lemondott. Az időközi választáson az alperest választották meg a falu polgármesterévé. A 2002. évi önkormányzati választáson mindkét fél polgármester-jelöltként indult, a kampány időszakban a felek programjaikat a falu lakosságával szórólapokon ismertették. A Felperes a szórólapjain a korábbi tevékenységére utalt, az alperes pedig a 2002 februárjától végzett munkáját a Felperes és más jelöltek tevékenységével összehasonlítva kérte a választók bizalmát. A szórólapokon - többek között - azt is közölte, hogy "nem vásároltam magamnak hazára a falu pénzén semmit, mint ahogy azt mások tették. Állításomat írásos bizonyítékkal tudom alátámasztani, ha szükséges." A 2002. évi polgármester-választást az alperes nyerte meg.

Az önkormányzati választásokat követően a községben 2004. január 9. napján tartottak falugyűlést, ahol az alperes, mint polgármester a falu érdekében végzett munkájáról számolt be. A falugyűlésen jelen volt a Felperes is, és az alperes beszámolója után felszólalt. Hiányolta, hogy az alperes kevés pályázatot nyújt be, továbbá azt is, hogy a faluról nem jelenik meg újságcikk. Válaszában az alperes a Felperes polgármestersége alatt végzett középület-felújítások (kulturális ház, ravatalozó) minőségét kifogásolta, azt állítva, hogy a felújítás kapcsán a Felperes romhalmazt hozott össze és az önkormányzat rovására szerzett a maga számára anyagi előnyöket.

A Felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a 2002. évi választási kampányban közzétett szórólapjai szövegével, valamint a falugyűlésen tett kijelentéseivel jóhírnevét megsértette. A jogsértés megállapításán túl kérte, hogy a bíróság az alperest elégtétel adására és 400 000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére is kötelezze.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

A jogerős ítélet - a keresetet elutasító elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával - megállapította, hogy "az alperes megsértette a Felperes jóhírnevéhez fűződő személyiségi jogát, amikor a 2004. január 9-én megtartott falugyűlésen állította, hogy a Felperes, mint polgármester egy romhalmazt hozott össze, amelynek során anyagi javakat szerzett az önkormányzat terhére". Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a Felperesnek 200 000 forintot.

A jogerős ítélet indokolásában kifejtette: az alperes által közzétett szórólapok konkrét személyre vonatkozó tényállításokat nem tartalmaznak, a sérelmezett kijelentések szövegkörnyezete sem utal arra, hogy a felhívott szabálytalanságok a Felperes polgármestersége idején történtek. A szórólapon szereplő állítások ezért - a Felperes személyét támadó cselekmény hiányában - a Felperes személyhez fűződő jogát nem sértették meg.

Az iratokhoz csatolt és a falugyűlésen elhangzottakat rögzítő "feljegyzés" tartalma, valamint az abban foglaltakat megerősítő tanúvallomások mérlegelésével ugyanakkor a másodfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az alperes részéről a falugyűlésen elhangzott az a kijelentés, mely szerint a Felperes a középületek felújításakor egy romhalmazt hozott össze, és annak során az önkormányzat terhére anyagi előnyhöz jutott. A jogerős ítélet szerint az alperes által a falugyűlésen tett kijelentések közül a "romhalmazra" utalás az alperes véleményét jelenti, amely személyiségvédelmet nem alapoz meg. A Felperesnek, mint egykori közszereplőnek ugyanis az e minőségben kifejtett tevékenységét érintő bírálatot el kell tűrnie (5. oldal 5. bekezdés). A jóhírnevet sértő valótlan tényállításnak minősítette ugyanakkor a falugyűlésen elhangzott kijelentésnek azt a részét, mely szerint a Felperes saját maga számára és az önkormányzat rovására anyagi előnyt szerzett. Az alperes ugyanis e tényállítás valóságát a perben nem bizonyította. Miután a tényállítás sértő tartalmú, mert alkalmas arra, hogy a község lakosai a Felperes tisztessé-

ségtelen magatartására, a választással elnyert bizalmukkal való visszaélésre, sőt bűncselekményre következzessenek, ezért megalapozta a személyiségvédelmet.

A jogerős ítélet álláspontja szerint ezért a Felperes megalapozottan követelte a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogsértés megtörténtének megállapítását, továbbá a c) pont alapján azt, hogy az alperes adjon elégtételt és fizessen nem vagyoni kártérítést. Ítélete indokolásában kifejtette: "a nem vagyoni kártérítés a személyiségi jogok megsértésének a szankciója. E jogintézménynek kettős funkciója van, egyrészt a kompenzáció, amely akkor alkalmazható, ha a jogsérelem következtében kialakult olyan hátrány, amely a nem vagyoni kártérítés kompenzációs funkciójával csökkenthető vagy kiegyenlíthető. Emellett a nem vagyoni kártérítés lehet az elégtételadás megfelelő módja is." A másodfokú bíróság álláspontja szerint a jelen esetben a jogsértés nem valósított meg olyan hátrányt, amely a nem vagyoni kártérítés kompenzációs funkciójával csökkenthető vagy kiegyenlíthető volna. A jogsértés súlyát mérlegelve azonban lehetőséget látott arra, hogy az alperest - a nyilatkozattal való elégtételadás helyett - a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pont alapján kötelezze nem vagyoni kártérítés megfizetésére. Megítélése szerint a Felperes számára 200 000 forint megfelelő elégtételt biztosít, ezért kötelezte az alperest ezen összeg megfizetésére.

A jogerős ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyása érdekében az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Álláspontja szerint a jogerős ítélet a bizonyítékok téves mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a falugyűlésen az iratokhoz csatolt "feljegyzésben" szereplő kijelentéseket megtette. Figyelmén kívül hagyta ugyanis, hogy a feljegyzést aláíró személyek tanúkénti kihallgatásuk alkalmával a feljegyzés tartalmának ellentmondó vallomást tettek. Emellett azt is sérelmezte, hogy jogszabálysértően kötelezte őt a jogerős ítélet nem vagyoni kártérítés megfizetésére. A jogerős ítélet ugyanis megállapította, hogy a jogsértés nem okozott kárpótlást megalapozó hátrányt a Felperesnek, emiatt lényegében elutasította a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontjára alapított keresetet. Ezért alaptalanul, a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző módon kötelezte őt a jogerős ítélet elégtételadás keretében nem vagyoni kártérítés megfizetésére. A Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pont szerinti elégtételadás ugyanis a töretlen bírói gyakorlat szerint erkölcsi jóvátételt jelent, amelyre szóban, írásban, a nyilvánosság előtt vagy annak kizárásával kerülhet sor. E jogszabályhely alapján azonban a nem vagyoni kártérítéssel történő elégtételadás kizárt. A Felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban való fenntartását kérte.

A jogerős ítélet részben, az alábbiak szerint jogszabálysértő:

A Pp. 206. § (1) bekezdése értelmében a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli és meggyőződése szerint bírálja el.

A bizonyítékok mérlegelése akkor törvénysértő, akkor ad alapot azok felülmérlegelésére, ha a bíróság a bizonyítékokból okszerűen nem következő, logikailag ellentmondásos következtetésre jut, vagy iratellenes megállapítást tesz.

A perben tanúként kihallgatott N. K., K. I.-né és M. J. vallomása tartalmilag megerősítette az iratokhoz csatolt feljegyzésben foglaltakat, mely szerint a falugyűlésen az alperes részéről elhangzott, hogy a Felperes a polgármestersége idején végzett ingatlan-felújítások alkalmával az önkormányzat terhére anyagi javakat szerzett.

E bizonyítékok alapján nem okszerűtlen a jogerős ítéletnek az a következtetése, hogy az alperes részéről a falugyűlésen elhangzottak a Felperes által kifogásolt kijelentések. A jogerős ítélet által megállapított tényállást ezért az alperes a felülvizsgálati kérelmében alaptalanul támadta.

A Ptk. 84. § (1) bekezdés szerint, akit személyhez fűződő jogában megsértének, az eset körülményeihez képest követelheti a jogsértés megtörténtének bírósági megállapítását [a) pont]; követelheti a jogsértés abbahagyását és a jogsértő eltiltását [b) pont]; követelheti, hogy a jogsértő nyilatkozattal vagy más megfelelő módon adjon elégtételt, és hogy szükség esetén a jogsértő részéről vagy költségén az elégtételnek megfelelő nyilvánosságot biztosítsanak [c) pont]; követelheti a sérelmes helyzet megszüntetését [d) pont]; illetve kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint [e) pont].

A fenti rendelkezések alapján a sérelmet szenvedett személy a jogsértés ténye miatt kérheti a Ptk. 84. § (1) bekezdés a)-d) pontjában meghatározott, erkölcsi jellegű és az elkövető vétkességétől független szankciók, azaz a jogsértés objektív jogkövetkezményeinek alkalmazását. Abban az esetben pedig, ha a

sérelmezett magatartás vagyoni vagy nem vagyoni hátrányt is okozott, a sérelmet szenvedett személy a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontban megfogalmazott adhéziós szabály folytán követelhet kártérítést a polgári jogi felelősség általános szabályai szerint. Ez azt jelenti, hogy a személyiségi jog megsértése miatt érvényesített vagyoni és nem vagyoni kárigény elbírálására a Ptk. 339. § és a 355. §-ban foglalt rendelkezések az irányadók. Ha e jogszabályok alapján a kárigény megalapozott, a bíróság kártérítést ítél meg és kizárólag ily módon érvényesül a kártérítés valamennyi funkciója: a prevenció, reparáció és a represzáló (megelőzés, jóvátétel, büntetés).

A Felperes a keresetében a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) és c) pont szerinti objektív szankciók alkalmazását kérte és az e) pont alapján kártérítést is igényelt.

A helyesen megállapított tényállás alapján a jogerős ítélet helyesen állapította meg, hogy az alperes a Ptk. 78. § (2) bekezdés szerinti jogsértést elkövette. Annak bizonyítatlan, ezért alaptalan állítása, hogy a közcélú felújítások alkalmával a Felperes polgármesterként az önkormányzat terhére vagyoni előnyhöz jutott, a jóhírnevet sértő tényállítás, amely a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pont szerinti személyiségvédelmet megalapozta. A jogerős ítéletnek a jogsértést megállapító rendelkezése azonban nincs összhangban az ítélet indoklásával, mert a rendelkező rész jogsértő kijelentésként tüntette fel azt a véleményt is, amelyről a bíróság az ítélet indoklásában (helyesen) kifejtette, hogy személyiségvédelemre nem ad alapot (5. oldal 5. bekezdés). A Legfelsőbb Bíróság ezért a jogerős ítéletnek a jogsértést megállapító rendelkezését szövegezésbeli módosítással tartotta hatályban és a rendelkező részből mellőzte a Felperes tevékenységéről alkotott véleményt, a "romhalmazra" utalást.

A személyiségvédelem keretében érvényesíthető szankciók rendszeréből és a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontban foglalt jogkövetkezmény megszövegezéséből egyértelműen az következik, hogy elégtételadás keretében a sérelmet szenvedett személy erkölcsi jóvátételt, általában olyan tartalmú nyilatkozat közzétételét követelheti, amely a jogsértés megtörténtét tudatosítja azzal a személyi körrel, amely előtt őt a sérelem érte. A Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pont szerinti elégtételadás azonban nem tartozik a kártérítési felelősség szabályozási körébe, ezért nem szolgálhat a kártérítés egyik funkciójaként sem. Amennyiben a kártérítési felelősségnek a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontján keresztül alkalmazandó általános feltételei (Ptk. 339., 355. §) nem állnak fenn, a Ptk. jelenleg hatályos szabályai nem adnak lehetőséget nem vagyoni kártérítés megítélésére.

A kártérítés iránti igény teljesítésének mellőzhetetlen feltétele a kár felmerülte. A Ptk. 355. § (1) és (4) bekezdés alapján a nem vagyoni kár bekövetkezése is bizonyítandó tény. A jogerős ítélet megállapítása szerint azonban "az alperes által elkövetett jogsértés nem valósított meg olyan hátrányt, amely a nem vagyoni kártérítés kompenzációs funkciójával csökkenthető vagy kiegyenlíthető volna". Ezzel a jogerős ítélet lényegében kimondta, hogy a kártérítési felelősség általános szabályai szerint nincs mód a kártérítés iránti kereset teljesítésére, mert nincs jóvátételt igénylő hátrány. Ennek ellenére, téves jogértelmezés folytán, a Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pont szerinti elégtételadás keretében kötelezte a másodfokú bíróság az alperest nem vagyoni kártérítés megfizetésére. A felülvizsgálati kérelem ezért e rendelkezést alappal támadta.

Miután nem valósultak meg az alperes kártérítési fizetési kötelezettségét megalapozó törvényi feltételek, a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletnek az alperest nem vagyoni kártérítés fizetésére kötelező rendelkezését a Pp. 275. § (4) bekezdés alkalmazásával hatályon kívül helyezte, és a Felperes nem vagyoni kártérítés iránti keresetét elutasító elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

(Legf. Bír. Pfv. IV. 20.419/2006. sz.)

3. számú melléklet

NAGY LÁSZLÓ NEM SÉRTETTE MEG SARKAD VÁROS JÓ HÍRNEVÉT hír6.hu, 2007. november 30.

Az ügy még visszanyúl a nyár elején kezdődött, a sarkadi kistérség megszűnésével vagy fennmaradásával összefüggő, és olykor eldurvulni látszó vitára. Ekkor egyebek között az egyik újságban – Nagy László Békés megyei szocialista képviselőre hivatkozva a sarkadi kistérséggel kapcsolatban – az jelent meg, hogy „bár Sarkad nem hátrányos helyzetű, a többi település pedig az, és ennek haszonélvezője elsőrendűen Sarkad városa.”

Mint köztudomású Nagy László volt annak a törvénymódosító javaslatnak az előterjesztője, amely a sarkadi kistérség megszűnését célozta meg az országgyűlési vita során.

A fent idézett kijelentésről tárgyalt egyik ülésén a sarkadi képviselő-testület, ahol Tóth Imre polgármester előterjesztése nyomán úgy döntött a többség, hogy Nagy László MSZP-s országgyűlési képviselő ellen e mondata miatt a sarkadi önkormányzat, mint jogi személy, polgári perben jó hírnév megsértése miatt eljárást kezdeményez.

Elfogultságra hivatkozva a sarkadiak a Békés Megyei Bíróság kizárását kérték, így került az ügy tárgyalása Szegedre, a Csongrád Megyei Bíróságra.

A Csongrád Megyei Bíróság pénteki ülésén az ügyben meghallgatta mind al- és Felperest, és a röpke másfél órába még az ítélet kihirdetése is belefért. A bíróság szerint a sarkadi önkormányzat által sérelmezett kijelentéssel Nagy László nem sértette meg a település és az önkormányzat jó hírnévhez fűződő jogait, csupán véleményének adott hangot.

Nagy László az ítélethirdetést követően megnyugvással vette tudomásul annak eredményét. Ehhez hírportálunknak hozzátette, a sarkadi kistérség megmaradásával kapcsolatos tiltakozásokon, tüntetéseken és ezzel összefüggő újságcikkekben vele szemben nagyon durva kijelentések hangzottak el, de ezeket, mint politikai közszereplőnek, tűrnie kell. Jelezte, moratóriumot vállalt, ami a mostani ítélettel részéről letelt. Így a jövőben jó hírneve esetleges sérelme esetén a jog minden eszközével fel fog lépni.

Sarkad város önkormányzata fellebbez a Csongrád Megyei Bíróság végzése ellen – mondta jogi képviselője, Varga István orosházi ügyvéd. Így a vita végére a Szegedi Ítéltábla tesz majd pontot – tudta meg a Hír6.

Bod Tamás